

ВОВКИ

загрози оминають

Сергій ДУБРОВІН



45

У селі Стецівка Звенигородського району на Черкащині вовчицю з чотирма дитинчатами побачили ще влітку. Звірі не обмежилися ласуванням на звалищі, ночами мали за здобич домашніх тварин, птицю. Згодом вовк напав удень і на жительку села. Вона навіть вдарила його хвірткою й відігнала криками. Але звір повернувся й просто в її дворі загриз козу. Господиня вже нічого не змогла вдіяти.

Випадків набігів вовків на село побільшало. Тож голова сільради Олександр Караван разом із мешканцями звернувся по допомогу до голови районного Українського товариства мисливців та рибалок Михайла Голованя. Мисливці району на чолі з єгерем Михайлом Шубкіним проводили операцію «вовк» майже шість годин. А він заліг у центрі, неподалік від школи. Хитрий звір заचाївся, і залишився необстріляним, наче знав, що стріляти в селі заборонено. Згодом двох хижаків знайшли на закинутій фермі. Однак їх лише поранили, і вони втекли. Після цього набіги вовків на Стецівку припинилися.

Однак питання полювання на вовка, тобто регулювання його чисельності, слід чітко контролювати. Масово знищувати його так само неправильно, як і фанатично охороняти.

Деякі країни Європи припинили давати дозволи для полювання на вовків, але відвели певні ділянки, на яких сіроманців стільки, що їх доцільно відстрілювати. Водночас, скажімо, шведські фермери й городяни – захисники природи залишаються непримиреними опонентами щодо долі вовчих зграй.

За даними Бернської конвенції, у Румунії живуть близько 2500 вовків, у Іспанії та Греції – по 2000, Латвії – 900, Польщі – 700, Португалії – 300. На Криті налічується загалом 150 вовків, їх охороняють цілий рік. В Естонії, США та Канаді охорона часткова.

Вовк унесений до міжнародної Червоної книги, європейського Червоного списку, національних Червоних книг. І тільки в нас його з радістю вбивають, ставлячи капкани, влаштувавши облави й розстріли з VIP-вертольотів. Ще недавно було дозволено вбивати навіть вагітних вовчиць і вовченят. Проте деякі лікарі навіть ставлять діагноз патології любителям таких розваг.

2013-й оголошено ЮНЕСКО Роком математики планети Земля. Тож і варто зробити точні підрахунки в усьому, бо там, де з математикою погано, може статися непоправне.

12 лютого в одній із інформаційних телепрограм з'явився репортаж про нашестя вовків на Кінбурнській косі, що в Миколаївській області. За словами місцевих жителів, популяція цих хижаків почала збільшуватися відтоді, як 4 роки тому на косі заборонили полювання, бо там аж три заповідні зони. Місцеві кажуть: якщо Міністерство екології і природних ресурсів України не дозволить відстрілювання вовків, незабаром люди стануть для хижаків їжею.

Може, воно й так, проте на Кінбурні вже давно точаться бої за відвоювання територій заповідника. Забудувати-заасфальтувати все! І забути про «вовків»? Назавжди.

Але відповідно до Бернської конвенції про охорону дикої флори і фауни та природних середовищ існування в Європі, ратифікованої законом України від 29 жовтня 1999 року, вовк перебуває під охороною і його відстріл можливий лише у виняткових випадках тільки за умови достовірно задокументованої шкоди. Тобто цей вид тварин забороняється відстрілювати по всій Україні, а не лише на заповідних територіях.

Однак у статті 33 Закону України «Про мисливське господарство і полювання» вовк значиться серед так званих шкідливих тварин, відстріл яких здійснюється мисливцями під час полювання на інші види мисливських тварин.

Постає доречне запитання: як бути за наявності суперечності норм міжнародного та внутрішнього законодавства? І чи боятися вовка?

О. Г.